

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Pocit viny

Vybráno ze Satsangu 9.2.2007

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Otázka: „Prosím, sejměte ze mě vinu za to, že jsem nebyl přítomný u smrti mé blízké osoby. Je možné ze mě sejmout vinu?“

Ano, rozhodně to možné je. Vina není slučitelná se satsangem. Netrapte se, všechna provinilost vás opustí. Všichni, kdo navštěvují satsangy, budou postupně pročištěni ode všech pocitů viny. Samozřejmě se to nemusí stát hned. Vše záleží na vnitřních okolnostech hledajícího.

Na úroveň Ducha nemůže dosáhnout žádná vina. Duše se začala díky své vlastní nevědomosti považovat za tělo, smysly a mysl. Díky své mylné identifikaci se duše občas cítí provinile nebo naopak ctnostně. Vina, stejně jako pocity vlastní dokonalosti, jsou projevy nemocí duše. Můžete se podívat nad tak silným prohlášením. Jak to, že mezi problémy řadím i ctnosti? Ano, je to tak. Po osvícení odpadají naše slabé stránky, pocity viny i naše ctnosti. Co nám zůstane? Pravda, Bůh, Duch a čistá Moudrost.

Je přirozené cítit lítost a vinu, když jste nebyli se svými blízkými v okamžiku smrti. Často ale není v našich rukou, zda to tak bude nebo ne. Občas se lidé této situaci vyhýbají záměrně a potom mohou zažívat vinu o to silněji. Většinou si lidé přejí být v posledních chvílích se svými blízkými, pokud je jim to umožněno. Pocit viny někdy vyvstane, i když jste u lůžka svého milovaného člověka opravdu být chtěli. Provinění si ale vytvořila vaše mysl, netýká se vašeho skutečného Já. Vy nejste mysl, jste od ní odděleni.

I mysl se může stát objektem vašeho pozorování. Všechno se stává vnímatelné ve světle Ducha. Pokud vstoupíte do pozice pozorovatele, nic z toho, co pozorujete, na vás nemá vliv. Dokud je co pozorovat, zůstává pozorovatel pozorovatelem. Paralelně tak probíhají dvě oddělené skutečnosti – měnící se objekty pozorování a pozorující. Co se stane, když není nic k pozorování? Zůstane jen vědomí, čistý prostor vědomí. A to jsme my.

Pokud jste nebyli u toho, když nějaký váš blízký opouštěl planetu Zemi, nemějte pocity viny, protože nebylo ve vašich rukách, jak situace probíhala.

Když moje matka umírala, nebyl jsem u ní. Žila v Miratu, ve městě, kde jsem se narodil. Narodilo se tam mé tělo, jinak se necítím vázaný k žádnému městu. Moje matka byla v té době nemocná a starali se o ni velmi hezkým způsobem lékaři, duchovní hledající. Maminka bydlela v domě mého mladšího bratra a všichni členové rodiny o ni také pečovali.

Moje matka byla vznešená žena, daleko pokročilejší než já. Matky bývají často pokročilejší než jejich synové. Mateřství je velice vznešená záležitost.

V době matčina odchodu jsem měl nějaké povinnosti v Udaipuru, kde jsem vyučoval na univerzitě. Necítil jsem se potom ani trochu provinile. Vždyť jsem svoji matku miloval a moje láska k ní přetrvává i teď. Maminka se prostě vydala na další cestu, pokud vůbec bylo zapotřebí nějakého dalšího zrození. Byla velmi duchovně pokročilou bytostí. Měla jen základní vzdělání, ale četla si duchovní texty a opakovala si svým vlastním způsobem Boží Jméno. Přišlo mi na mysl vám o ní dnes povědět více.

Moje maminka velmi pečlivě dbala na své povinnosti, těžce pracovala a stoprocentně se řídila mravními příkázáními. Měla svůj vlastní způsob duchovní praxe, možná dostala také nějaké instrukce od mého otce. Můj otec i dědeček byli jogíni.

Na sklonku matčina života jsem ji často navštěvoval. V téže ulici, kde bydlela matka, jsem býval na návštěvě ve větším domě jednoho hledajícího. Lidé tam za mnou často docházeli na satsang. Když jsem byl v Miratu, každý večer jsem se za svou matkou zastavil. Ležela nemocná v posteli a rozmlouvali jsme spolu.

Jednou se mi maminka svěřila: „Už delší dobu bych s tebou chtěla o něčem mluvit, ale většinou na to zapomenou. Přednášíš celému světu a já bych ráda, abys dnes řekl něco také mně. Zdá se mi, že mé tělo onemocnělo nějakou podivnou chorobou. Ještě jsem o tom s nikým nemluvila, ale tobě to chci dnes svěřit. Byla jsem zvyklá si opakovat mantru. Poslední dobou ale začal zvuk mé mantry sám vycházet z mého pupku, aniž bych cokoli dělala. Není to nemoc?“

Musel jsem jí odpovědět, že nejde vůbec o žádnou nemoc. Naopak jsou tím všechny nemoci navždy zprovozeny ze světa. Došlo k velmi duchovní záležitosti. Nejvyšším stupněm techniky opakování Božího Jména, takzvané džapy, je stav, kdy se mantra začne dít automaticky bez jakéhokoli úsilí. Ona chtěla vědět, jestli nejde o nějakou nemoc! Vysvětlil jsem jí, že od té chvíle na ni žádná nemoc nemůže.

Díky položené otázce jsem vám dnes pověděl něco ze svého osobního života.

Na smrti není nic negativního. Je to přirozený proces týkající se každého z nás. Svět už je takhle přeplněný a jak by to dopadlo, kdyby se lidé jen rodili a neumírali? Ve správný čas je potřeba ze světa odejít. Proto není vůbec důvod k žádným pocitům viny. Promluvte si o tom ve svém srdci s Pánem: „Nemohl jsem být s mým milovaným blízkým v okamžiku smrti... Pomoz mi.“ Bůh vám odpustí, i pokud by šlo o vaši chybu. Jeho srdce je nekonečně veliké a plné Lásky.

Jedna z charakteristik Pána je, že nikdy, zdůrazňuji nikdy, nehledí na špatné vlastnosti hledajícího. Vůbec se nestará o vaše slabé stránky. Čeho si tedy Pán u lidí všímá? Zajímá Ho jen láska. Další z kvalit Pána je naprostá svoboda. Přesto je pod vlivem lásky; svobodný a zároveň spoutaný láskou.

Zapomeňte na své pocity provinilosti. Pokud by ve vás přece jen zůstávaly, pošlete je mně. Vezmu na sebe jakoukoli vinu, můžete mi předat jakékoli potíže. Jednou za mnou přišli indiští hledající, abych jim pomohl zbavit se zlých duchů, kteří je pronásledovali. Vybídl jsem je k následování duchovní cesty, protože ta vytváří ochranu proti čemukoli na světě. Pokud by jejich problémy přece jen přetrvávaly, navrhl jsem jim, aby poslali duchy do mého pokoje. Nevadilo by mi, kdyby se uvelebili na mé posteli, protože mě nebudou utlačovat fyzicky. Na astrální rovině mi nemohou nijak uškodit. Všechno, co ze mě vychází pro hledající, mám i pro ně. Přejí si pro ně jen to nejlepší.

Takové věci se stávají nejen tady v Indii, ale i v Evropě. Pokud jste upevněni na duchovní cestě, nemusíte se bát.

Vina není vůbec důležitá. Máte-li přímé spojení s Pánem, podobné problémy od vás odpadnou. Vezměme si příklad ze světského života. Když se stanete blízkým přítelem prezidenta, většina vašich starostí je minulostí. Úzký vztah s Bohem všechny problémy proměňuje.
